

Василь Гриб взяв із собою в Америку баян, а на місці одразу попросив дозвіл... на грядки

А чому повернувся на батьківщину, читайте — на с. 12

Фото з архіву Василя ГРИБА.

Середа 17 серпня 2022 року
№32 (16 776) Ціна 9 грн

Обличчя професії

Фото з особистого архіву Катерини ЗУБЧУК.

Катерина Василівно, дякуємо за Любов до Журналістики!

Катерина Зубчук 50 років у газеті «Волинь»: відверто про професійні й особисті секрети

Читайте — на с. 6-7

Газета
ВОЛИНЬ
НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Спеціальний репортаж

Фотоколаж із сайту volyn.com.ua.

«Я тебе, гадюко, не боюсь!»

Найзнаменитіші у світі запорожці.

На Донбасі до землянок наших захисників, що вириті в лісопосадках, почали вчашати отруйні степові гадюки. Щоб їх відлякати, козакам довелося приручити... їжаків!

Волинським воїнам-«гномам» на передовій допомагають навіть... їжаки

Тому нехай гаспида путіна у бункері беруть дрижаки!

А ми сьогодні спробуємо переписати картину Іллі Рєпіна «Запорожці пишуть листа турецькому султану» на новий лад, щоб розповісти, як героїчно захищають Україну крутезні наші козаки

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ, головний редактор газети «Волинь»

Для цього давайте перенесемо Іллю Юхимовича, який, до речі, походив з козацького роду на прізвище Ріпа, у наш час. Десь у район Дружківки, Краматорська, Мар'їнки, Писків на Донеччині... Саме туди, на передову, тиждень тому вирушили з черговою волонтерською надпотужною допомогою — одразу везли 5 автомобілів (2 буси, 2 пікапи і УАЗ) — козаки-аграрії з групи компаній «ВІЛІЯ». І саме там я побачив персонажів, які, переконаний, потрапили б на сучасне полотно художника Іллі Рєпіна. Отож, поїхали...

«НЕ БУДЕШ ТИ ГОДЕН СИНІВ ХРИСТІАНСЬКИХ ПІД СОБОЮ МАТИ...»

...Я вже чую: «пу-тін — хуй-ло! Ла-ла-ла-ла-ла-ла-ла-ла» — і бачу того, хто виспіває. Але буквально ще кілька слів перед початком розповіді про наших героїв. Картину «Запорожці пишуть листа турецькому султану» (розмір 2,03х3,58 м) Ілля Юхимович Рєпін писав протягом аж 11 років (1880–1891). Сюжетом її став легендарний Лист запорожців на чолі з кошовим отаманом Іваном Сіркою, написа-

«Який ти в дідька лицар, коли не вмієш голим гузном їжака забити?!»

ний 1676 року турецькому султанові Мегмеду IV у відповідь на його вимогу підкоритися османам. Оригінал цього послання не зберігся. А копій є аж чотири варіанти, які дещо різняться між собою. Хоча всі вони насичені такою колоритною мовою з перчиком, що і нині, майже через 350 літ, кольки беруть, коли читаєш про османського султана: «...нашого

Бога дурень, свиняча морда, кобиляча срака, різницька собака, нехрещений лоб, хай би взяв тебе чорт!...» Або чого варте: «Який ти в дідька лицар, коли не вмієш голим гузном їжака забити?!» З цього і почнемо.

«Забити їжачика? Не дам ніколи, хоч запорожці й класно казали!» — серйозно коментує моє цитування «Листа султанові» воїн на псевдо Дід («Бо я вже двічі дід»). Кілька хвилин тому тільки познайомились. Народився в Старому Чорториську на Маневиччині, тепер проживає в селі Топілля Дубнівського району Рівненщини. Ми виїжджали на передову, а він повертався з вимушеної відпустки («у сестри інсульт») туди — на фронт. Коли Дід подав свою руку, я одразу відчув: справжня, козацька. Ще й ніс із горбинкою. Таких і Рєпін зображав (на «Запорожцях...» Дід у мене — викапанний козак, що поклав кулака на спину товаришу), і Сергій Якутович малював у «Берестечку» Ліни Костенко. Ще кілька секунд — і я ледь не впав, коли запитав прізвище воєка. «Палій», — каже. «Як Палій?». — «А так: я Палій, мій тато був Палієм, дід Палій...». І поки я, ошелешений, не можу вимовити й слова, бо у козака і прізвище козацьке (чого вартий козак-полковник Семен Палій!), Дід продовжує: «Тоді я вас ще раз здивую — дивіться на фото...».

А там — убитий величезний степовий полоз (на фото у центрі)!

«Калашом ми його порішили, — продовжує Дід. — Але це не діло. Заснемо, а ця гадина вилізе і вкусить. Тому з хлопцями вирішили роздобути їжаків, бояться ж їх гадюки. І роздобули, і приручили молочком. Дід по сусідству 17 кіз тримає, то з нами ділиться. Ми йому — м'ясні тушонки, що з дому передають і волонтери, а він нам — молоко і сир. Люблять їжаки молоко. Як і наш Сеня. Ось гляньте...».

З екрана мобільника грізного воїна на мене дивиться... маленький-маленький котик.

«Підібрали ми його покинутого тут, тепер спить біля кожного з нас в землянці по черзі, — коментує Дід. — Кажемо, що заберемо Сеню колись і на Волинь...». — «Невже на честь Яценюка назвали?». — «Та, не. Завелика честь для КуліВЛоб!».

...Запитую в Діда, коли в'їхали вже у фронтову зону: «Якщо чесно, хочеться вертатись на передову?». — «Звісно, що вдома краще, ми всі мріємо бути із сім'єю, але раз я вже пішов, то хочу додому повернутися з Перемогою. Ми з Юрчиком вирішили для себе: засяє наш синьо-жовтий прапор над Донецьком — і ми одразу додому!».

Юрчик. Це він на початку літа відкрив журналісту «Волині» таємницю, чого їх називають «гномами», і завів у «номери «люкс» — землянки. А тепер я вже знаю, що Юрчик у нас ще й інше псевдо має, круте таке — Саша Маневичський. Але вся крутизна його в тому, що живе в одній землянці із тезкою — Сашком Рожищенським з Іванівки. Разом із ними ділить землянку земляк уже другого Олександра — Петро Андрійович із Підгірного. Саме на його місці я і приліг на кілька секунд, щоб спробувати, як це тут можна спати на збитих дошках. Що скажу? Вогко яюсь, сиро... «Добре, що хоч комарів зараз нема, але мухи надокучають. Спасівка ж», — коментує Петро Андрійович. А я думаю: як вони тут зможуть жити, коли вдарять морози?! «То ваші були у нашій Рудці-Червинській? І бачили дуби?» — гукає Саша Маневичський. Він уже встиг побачити привезений нами номер «Волині» (газети хлопці розібрали, як гарячі пиріжки, бо після нічного артобстрілу в них не було ні світла, ні мобільного зв'язку), де надрукована стаття про дерева-велетні в його селі, які обійняти можуть лише шестеро дорослих чоловіків. «Це хлопці оточили отого дуба, що біля Приходька?» — цікавиться. «Та у вас там всі Приходьки!» — відповідаю. «Так, так, Приходьків у нас справді багато, — сміється. А з тим продовжує, зриваючи з мого язика запитання «Що ви найперше зробите після Перемоги?»: — От повернуся додому, і ми з моєю Надією Терентіївною насамперед пообходимо всі могилки — і в Рудці, і в Тоболі. Подякуємо предкам, що підтримують нас і з того світу. А потім будемо їздити в гості по родині. Велика вона у нас. Та і ми з Терентіївною маємо вже трьох онуків — троє синів же виховали...» (Юрчика я бачу на полотні Рєпіна біля Гетьмана і Писаря).

Закінчення — на с. 2

Погляд

Аліна ВІТИНСЬКА,
редакторка відділу
місцевого самоврядування
і сільського життя

Минулого тижня 53% українців отримали оргазм

Якщо вірити Державній службі статистики, така частка громадян нашої держави — представниці прекрасної статі. А 9 серпня був Міжнародний день жіночого оргазму. Саме минулого вівторка момент найвищої насолоди подарували українкам хлопці зі Збройних сил. Більшість наших співвітчизниць у цей день отримали якщо не фізичну, то моральну сатисфакцію, коли дивилися, як русня тікала з курортів Криму, нажахана вибухами на військовому аеродромі

Соцмережі заповнили меми і ролики з висміюванням росіян. Хтось написав, що до вечора Кримський міст буде «обі*раний» (а про культуру цього народу та вміння нагадати, де тільки трапляється, ми знаємо), бо ті масово кинулися з курортів півострова. Туристам з рашки, які верталися на «родину», недовідпочивши, довелося стояти у довжелезних заторах. А пляжі у Новофедорівці, Євпаторії, Саках і навколишніх селах за день спорожніли. Ну що, орки? Не очікували такого повороту подій? А даремно! Українці вам ще покажуть, хто в домі господар, а серпневі «хлопки» (так рашисти називають вибухи) — це лише початок повернення собі свого.

Наші вправні хлопці, які захищають Україну, цього дня у фейсбуці з нагоди подій у Криму посилали українкам «бавовняні» квіти (військові публікували світлини, на яких дим від вибуху зображали у вигляді цвіту цієї рослини). Здається, військові котики зробили так, щоб навіть ті жінки, які оргазму ніколи не відчували, його отримали, бо «розумова» насолода — сильніша!

Наш земляк, волинянин Ігор Тихолаз, коментуючи популярне відео з пляжу, де туристка під салют вибухів кричала «Мамулічка, нужно сваліть отсюда, ето какойто треш», так і написав: «Сьогодні день жіночого оргазму. Дівчатка, все заради вас!».

У росії цю поразку визнавати не хотіли. Тамтешні міноборони (війни) сказали, що аеродром у Криму ніхто не обстрілював, відбулась лиш детонація боєприпасів через порушення правил техніки безпеки.

У відповідь Міністерство оборони України потролило росіян, зауваживши, що одяг з бавовни — дуже гігієнічний. У відомстві написали, що не можуть встановити причину займання, однак вкотре нагадують про правила пожежної безпеки і заборону куріння у невідновлених місцях.

«Факт пожежі може бути використаний країною-терористом в інформаційній війні. Не виключаємо, що окупанти «випадково» знайдуть якісь характерні «шеврон», «візитівку» чи навіть «ДНК». Принагідно звертаємо увагу, що одяг з бавовни дуже гігієнічний», — ішлося в повідомленні.

Посміялися з росіян і українські рятувальники:

«МЧС росії, спиши? А треба було проводити профілактику. На жаль, прірва у ваших безпекових стандартах глибша, ніж довжина стола кремлівського диктатора, чий закони дозволяють куріння на об'єктах підвищеної небезпеки. До того ж наразі на території України, а також в Криму, який є її частиною, оголошено найвищий рівень пожежної безпеки. Тож закликаємо громадян ерефії, які відпочивають у нашому Криму, кидати недопалки трошки прицільніше поблизу російських військових баз і активно курити біля складів зберігання боєприпасів. М'якої бавовни вам, окупанти», — написали в ДСНС.

Внаслідок вибухів 9 серпня знищено щонайменше сім російських військових літаків. Це може бути найбільшою втратою військової авіації РФ протягом одного дня з часів Другої світової війни. А в Новофедорівці горіла злітна смуга і склади з боєприпасами.

Гарний початок кінця окупантів. Крим наш. А непрохані гості підуть, як прийшли. Тоді вся країна й отримає найяскравіший оргазм. ■

■ Спеціальний репортаж

Волинським воїнам-«гномам» на передовій допомагають навіть... їжаки

Закінчення. Початок на с. 1

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор газети «Волинь»

«пу-тін — хуй-ло! Ла-ла-ла-ла-ла-ла-ла-ла!» — це виспіває фанат футболу з Луцька Ігор. Тут — Арамис («Бо з бородою і співаю, як герой фільму «Д'артаньян і три мушкетери»), або Турист («Люблю подорожувати і маю освіту, пов'язану з туризмом»). Перед російським вторгненням Ігор був на заробітках у Польщі. «Але коли 24 лютого почалася війна, не міг я там всидіти. Господар підприємства пропонував: «Не їдь, хай твої приїжджають сюди — прийму всю родину». А я ж не боягуз якийсь! Повернувся до Луцька, одразу у військкомат... — говорить і робить паузу (Арамис для мене — запорожець із полотна, який піднімає вгору шапку). Після заминки несподівано каже: — Хочу вас попросити. Ви напишіть про мого 5-річного сина Артурчика, який телефонує: «Тату, купи мені автомат чи пістолет, я хочу застрелити путіна, щоб ти швидше повернувся додому!»

...Після нашого від'їзду від «гномів» наступного дня Максим із Переспи Луцького району і Діма з Нововолинська скидають відео, на якому поруч із їхньою позицією — п'яти-шестиметрові вирви від російських ракет... «Слава Богу, всі живі!».

«Моя «Вілла де ля Воля» у Пісках зруйнована, машину добряче покромсало, але я, дякувати Господу, цілий...». Це Олексій на псевдо Пельмень («Бо люблю я дуже їсти пельмені, особливо коли жінка готувить») із Херсонщини, який на фронті з 2015-го (він на картині для мене — отой найкрупніший козак праворуч). На жаль, коли ми приїхали, Олексій був на бойовому завданні («цілий день не мав часу навіть води пийнути!»), тому розмова наша відбулася по телефону.

...«Що із собою ношу, крім зброї і «броніка»? — перепитує Пельмень і одразу відповідає: — Три рації ще, маю бути на зв'язку «24 на 7» (сміється). А якщо серйозно — ікони Святого Миколая (мого улюбленого) і Святу Трійцю. А ще плетені стрічки від доньок... Аліні — вже 17, Ані — 15. Їм із дружиною вдалося втекти з окупованої Херсонщини, зараз у Львові... Йшов на війну, були маленькі мої дівчата, а за 7 років війни стали дорослими... Я і не побачив, як росли. Пам'ятаю тільки, на Миколая підкладав їм під подушку подарунки, ніби від Святого. В часи мого дитинства такого ще не було...»

А тепер мені такий чудовий подарунок ваш Євген Дудка (керівник групи компанії «ВІЛІЯ») передав — УАЗ! Я думаю, коли він запитував, яку допомогу мені треба, що просто так говорити. А це — людина слова!»

...Коли мова зайшла про їжаки — дерев'яні, які окупанти встановили на блокпостах у його рідному Херсоні, Пельмень відповів: «Моя баба з цього приводу приговорювала: «Голова

Козак Палій пообіцяв привезти котика Сеню на Волинь.

як казан, а розуму ложка». Хоч росія і велика, й рашистів багато, але, знати, діла у них не дуже, тож скоро буде ця мокша лапті плести... Я вже так скучив за херсонськими кавунами, бо цього літа пробував тільки азербайджанські. І все через цього хворого на всю голову путіна-скотиняку!».

Лучанин Вася-Борода, батько чотирьох дітей, з першого дня нішньої війни пішов у військкомат. Новенький пікап, який колеги з «ВІЛІ» йому передали в червні, буквально через тиждень був розбомблений ущент. По телефону Вася не хотів розповідати про той момент, а тепер — коли колеги йому передали одразу 2 автомобілі — дещо розказав (і я побачив його на картині Репіна отим козаком із перемінтовою головою).

«Бачу: в нього нога... окремо від тіла... «Е, — кажу, — ноги не губи, навіщо мені твоя нога... Забирай із собою.»

«Не знаю, скільки часу я тоді після попадання пролежав... — каже Борода. — Але коли отямився, одразу шукаю напарника. Бачу, Зенік живий, але весь у крові. По рації викликаю медиків. Намагаюся накласти турнікет. Але бачу: в нього нога... окремо від тіла... «Е, — кажу, — ноги не губи, навіщо мені твоя нога... Забирай із собою». Знаєте, медики здійснили диво — пришили і кажуть, Зеня буде ходити...»

А я... То ж, як ви зрозуміли, мені не найгірше. У госпіталь не захотів. Прокапався від тої контузії на місці, отримав кілька укольчиків... Що лежати? Треба Перемогу наблизити».

Писар. І в Репіна, і сьогодні. Він же Журналіст. 37-літній уродженець Тернопільщини Михайло Урман. Пішов добровольцем на фронт 2016-го. «Журналіст сьогодні має бути з пером і автоматом, — вважає і додає: — Людям потрібна правда, інакше — ця війна триватиме довго. І головними героями всіх новин, телешоу мають бути наші захисники». Військовий досвід дав плоди Михайлу і на творчій

ниві: написав книжку «Люди волі: шляхи на війну» (2020), став автором ідеї, сценарію і продюсером фільмів «Трохи нижче неба» (2021, про «кіборгів», які загинули під час боїв за Донецький аеропорт) і «Шлях покоління» (2022, про волинську повстанку Ганну Абрамчук, багато епізодів цієї стрічки знімали у відомому всім упівському урочищі Вовчак на Турійщині).

На запитання «Що ви найперше зробите після Перемоги?» відповідає: «Дай Боже дожити до того моменту... — і робить довгу паузу (у день нашого приїзду загинув у бою його колишній командир Олександр Попов). А після продовжує: — Нап'юся з побратимами, провідаю загиблих друзів, відпочину два дні з родиною — і на інформаційний фронт... Адже ця війна, друже, триватиме ще довго. Головне — не втомитись. Втома — це наше рабство, це наша загибель, тож на кожному кроці наголошую: підтримайте українську армію...»

...Ми поїхали додому, а Михайло лишився. «На днів два-три». Виявляється, він таки прорвався у Піски з Олексієм-Пельменем і у відеорепортажі для «Бутусов плюс», який вів прямо під мінометним і артилерійським обстрілом, показав світу, що Піски, хоч і розбомблені-розтрощені-знищені російською артою, але під українським контролем.

Ну а де ж Гетьман, питаєте ви? А гетьман — це, думаю, поки що збірний образ усіх козаків, про кого вдалося сьогодні згадати. Колективний такий Валерій Залужний чи Привид Києва. Адже війна триває. Історія пишеться. Головне, козаки з 2022 року солідарні із козаками 1676-го. Лише слова Мегмеда IV тепер стосуються кровопивці путіна: «Не будеш ти годен синів християнських під собою мати, твого війська ми не боїмося, землею і водою будем битися з тобою».

P. S. Після повернення на Волинь отримую SMS від Васи-Бороди. Реагує на статтю у нашій газеті про Олександра Пасевича, з тіла якого витягли понад сто осколків. «Цей козак із нашого батальйону, мій підопічний Джон, зі взводу розвідки. Він точно повернеться до нас на передову!».

■ Погода

Уже підкрадається осінь...

Найближчими днями краям знову доведеться ховатися під парасольками, адже дощитиме майже по всій області. А ще метеорологи прогнозують громовицю і сильні пориви вітру. Настала пора діставати тепліший одяг і милуватися клаптиками похмурого неба у брудних калюжах

За прогнозами синоптиків Волинського гідрометцентру, 19 серпня буде хмарно, без опадів. Вітер південно-східний, 9–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі становитиме 18 градусів тепла, вдень — 28. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було

у 2000-му — плюс 30,6, а найхолодніше — 1949-го — плюс 7,5 градуса.

20-го передбачається дощ із грозою, який послабиться лише ввечері. Вітер південно-західний, 8–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — плюс 21 градус, вдень — до 25.

21-го весь день йтиме дрібний дощ. Вітер західний, 8–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 18 градусів вище нуля, удень — плюс 22.

У Рівному 19 серпня упродовж дня буде сонячно, без опадів. Температура повітря вночі — 18 градусів тепла, удень — 27.

20-го цілий день буде хмарно, вранці передбачається дощ із грозою. Температура повітря вночі — близько 20 градусів вище нуля, вдень — 28.

21-го протягом усього дня дощитиме. Температура повітря вночі — 17 градусів тепла, удень — 18. ■

■ Козацького роду!

Фото із сайту president.gov.ua.

Іринка твердо вирішила продовжити справу тата й захищати Україну.

Президент відзначив доньку загиблого воїна 14-ї бригади

Володимир Зеленський разом із дружиною Оленою взяли участь у церемонії нагородження дітей-героїв

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Акція «Діти-рятувальники — герої війни» відбулася вперше. Її учасники — юні українці, які проявили мужність і патріотизм під час повномасштабного російського вторгнення. Вручивши відзнаки дітям, Володимир Зеленський подякував їхнім рідним, які виховали їх сміливими та відповідальними громадянами. Президент наголосив, що сьогоднішня церемонія відбувається

в Біл зал Маріїнського палацу, де нагороджують і вшановують Героїв України.

Лауреатом стала й семирічна Іринка Васильєва з Рівного.

Батько дівчинки — Олександр Васильєв — служив у 14-й окремій механізованій бригаді імені князя Романа Великого Збройних сил України й загинув під час виконання службового завдання 27 березня в селі Благодатне Миколаївської області. Іринка втратила на війні й свого дядь-

«Дівчинка виготовляє віночки і встигла зібрати понад 7 тис. євро. За ці кошти вже придбали для фронту два тепловізори та дві автівки.»

ка. Попри це, вона твердо вирішила продовжити справу тата й захищати Україну. Дівчинка виготовляє віночки і встигла зібрати понад 7 тис. євро. За ці кошти вже придбали для фронту два тепловізори та дві автівки. Нині тривають пошуки третього автомобіля. ■

■ Болить!

У ДТП розбився волинський військовий, син якого загинув, рятуючи вісьмох побратимів

Ковельчанин Юрій Лобанов пішов служити 28 лютого, щоб підтримати свого сина Єгора. Втім, дорогою на фронт дізнався про його загибель. Про це дружина пані Оксана розповіла в інтерв'ю нашій газеті напередодні 25-річчя полеглого сина

Ірина КРАВЧУК

На жаль, 13 серпня у смертельній ДТП на Закарпатті загинув і сам Юрій Володимирович. Відомо, що військовий разом із побратимом Юрієм Кисляком, якого також не вдалося врятувати, їхали на ротацію. Страшну звістку повідомив міський голова Ковеля Ігор Чайка. Чин похорону та прощання з обома нашими захисниками відбувся вчора в храмі Димитрія Солунського. Щирі співчуття рідним і близьким загиблих воїнів. ■

■ Втрата

Уродженець Любешова віддав життя, захищаючи Харківщину

Президент України нагородив орденом «За мужність» III ступеня (посмертно) воїна з Любешова Руслана Кузьмича

Богдана КАТЕРИНЧУК

Про це йдеться в указі на сайті глави держави. На фейсбук-сторінці очільниці Камінь-Каширської районної військової адміністрації Ольга Ващук написала: «Світла пам'ять і вічна шана Герою!».

38-річний Руслан Кузьмич із перших днів березня захищав нашу Батьківщину. Загинув боєць 21 липня внаслідок ворожого обстрілу під час виконання бойового завдання на території Харківської області. ■

Фото із сайту lyubeshiv.rayon.in.ua.

Міністерство оборони США оцінило Збройні сили України у війні з росією: «За шкалою від нуля до десяти ефективність ЗСУ оцінюється у 12 балів просто на підставі того, наскільки вражаючими вони були для нас із багатьох різних питань... Вони знайшли способи зробити те, що ми, ймовірно, не вважали можливим».

Володимир Зеленський разом із дружиною Оленою взяли участь у церемонії нагородження дітей-героїв

Погляд

Мирослав ГАЙ,
офіцер ЗСУ,
громадський діяч,
волонтер, актор

Є тільки два типи хороших росієв

Мертві або ті, що воюють за Україну в той чи інший спосіб, бажано зі зброєю в руках

Пропозицію Зеленського заборонити росіянам відвідувати Європу та там навчатись — підтримую.

Плач «нещасної» російської опозиції, що втікла від режиму, а тепер має повертатись, — висміюю.

Для мене є тільки два типи хороших росієв — мертві або ті, що воюють за Україну в той чи інший спосіб, бажано зі зброєю в руках.

Але коли Президент пропонує такі прекрасні заходи для Європи, то, вважаю, потрібно почати з України.

Наприклад, націоналізувати всю російську частку в українському бізнесі. Або в рамках закону про воєнний стан провести відчуження Новокраматорського машинобудівного заводу, який усі останні роки працював на росію, а його власники відмовились виконувати замовлення Міноборони.

Маємо показати Європі приклад, хто тут більший європейець. ■

■ Ото губу розкатав...

Арестович хоче балотуватися на виборах президента

Щоправда, радник керівника ОП висуне свою кандидатуру лише у випадку, якщо Володимир Зеленський з якихось причин не піде на другий термін

Тамара ТРИБУНА

Можливість своєї участі в майбутніх виборах Арестович в інтерв'ю виданню «Гордон» прокоментував так: «Усі говорять про мій якийсь божевільний рейтинг. Припустимо. Але мій рейтинг — це рейтинг Президента. Я себе від нього не відділяю. Ніколи не підставляю людей, з якими працюю. Взагалі зараз ці розмови не зовсім коректно вести. Якщо він (Зеленський. — Ред.) піде на другий термін, я його підрізати не буду. А якщо ні — піду. Розумію це як можливість зробити щось хороше для людей. Не як можливість монетизувати рейтинг».

Тим часом за опитуванням КМІС, Арестович другий після Зеленського в рейтингу симпатій українців — 65% респондентів схвально відповіли щодо нього.

«Він є яскравим пропагандистом, — каже політолог Володимир Фесенко. — Та цього недостатньо для успішної політичної кар'єри. До того ж незрозуміло, з ким конкуруватиме Арестович. Нові кандидати з'являться пізніше. І це будуть не блогери, а представники інших сфер. Можливо, навіть військові».

Пан Фесенко, певно, натякає на Валерія Залужного — Головнокомандувача ЗСУ. Бо пропагандист Арестович і його мізинця не вартий. ■

РЕКЛАМА

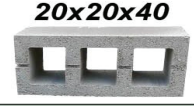
Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК

з дном —
20x20x40

без дна —
20x20x40

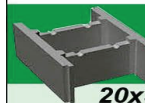
ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК

20x10x40
20x12x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК

20x30x40; 20x20x40

066 897-96-96
067 116-11-44

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Денис КОРНЮШИН — боєць із селища Маневичі. Він — житель міста Бахмут. Рятуючись від війни, сім'я Корнюшиних переїхала в Маневичі у статусі вимушено переміщених осіб. Звідси Денис був мобілізований на початку червня;

В'ячеслав КИРИЛЮК — боєць із села Зарудчі, що на Любешівщині;

Валерій САРАВАНСЬКИЙ — боєць із села Бортнів на Іваничівщині;

Станіслав РИБЧУК — боєць із села Ворона Ковельського району;

Олександр ДОГОЙДА — боєць із Турійська;

Анатолій ГУЦАЛЮК — боєць із села Нехвороща Володимирського району;

Андрій ДЕРКАЧ — боєць із села Краснилівка Камінь-Каширського району;

Олексій КУНЧИК — боєць із села Підбереззя, що на Горохівщині;

Андрій ГЛИНЮК — боєць із села Кияж, що на Рожищенщині;

Олександр АНТИПЮК — боєць із села Бережці, що на Любомльщині;

Володимир ЦВИД — боєць із села Галинівка Володимирського району.

■ Прямая мова**«Коли прилітає російська ракета, стає значно легше розуміти українську мову»**

А в цій рубриці пропонуємо прочитати найяскравіші за тиждень цитати

ПАВЛО КЛІМКІН, колишній міністр закордонних справ України, про ідею заборонити росіянам відвідувати Європу за туристичними візами:

«Справа не тільки в тому, щоб покарати за підтримку агресії. Європейцям слід пояснити, що росіяни в ЄС — це загроза. Ті, хто здійснив вибухи складів зброї в Чехії або трюїли Скрипалів, теж в'їжджали в ЄС за туристичними візами. Тепер таких стане в десятки і сотні разів більше. В кожному «туристі» ЄС має бачити загрозу. Євросоюз має зачистити себе від росії заради нашої і власної безпеки. Тільки таким чином це можна пояснити раз і, сподіваюсь, назавжди».

ЛЕОНІД КУЧМА, колишній Президент України, про те, чи можна було уникнути вторгнення росії в Україну:

«Коли саме? Якщо в лютому, безпосередньо напередодні повномасштабної війни, — думаю, уникнути її можна було б, лише пішовши на умови путінського ультиматуму. Тоді було б не вторгнення, а поступове підкорення нашої держави, її планова окупація. І Буча тоді була б у підсумку не лише у Бучі, а по всій країні, всюди, куди зайшов би російський окупант. Чи припустимо було б уникати вторгнення такою ціною? Відповідь, думаю, очевидна. Здається, Черчилль сказав після Мюнхена, що той, хто вибрав безчестя, аби уникнути війни, отримає спочатку безчестя, а потім і війну. Краще, як на мене, не скажеш».

ОЛЕКСАНДР ЧЕМЕРОВ, музикант із Чернігова:

«Коли прилітає російська ракета, стає значно легше розуміти українську мову. У Чернігові всі говорили або російською, або суржиком. Подумав: а як так, я ж в Україні живу? До війни ще міг перейти на російську, тепер уже ні».

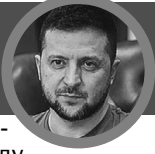
ГЕННАДІЙ КОРБАН, підприємець, якого Президент Володимир Зеленський позбавив українського громадянства, вважає, що влада бреше українцям про контрнаступ:

«Вибачте, коли взагалі різні радники Офісу Президента розповідають багато днів поспіль, що зараз ми розпочнемо контрнаступ у Херсонській області, ЗСУ почнуть... І роблять це на постійній основі — люди очікують на це. Люди сподіваються на це. Один помічник Офісу Президента, інший якийсь експерт Офісу Президента, третій — виходять і щодня забалакують людей. Морочать їм голову — зараз «Хаймарси» тут розбили, тут підемо. Починаємо контрнаступ. 3–6 тижнів — звільнимо Херсон. Це брехня. Людям треба говорити правду».

Про який контрнаступ ми говоримо? Навіщо баламутити людей? Навіщо їм брехати? Люди в Україні перебувають у такому стані, в такій трагедії, що вони приймуть будь-яку правду. Навіть найгіршу. Але правду. Це краще, ніж коли їх обнадіюють, а потім виявляється, що росіяни наступають замість нашого контрнаступу».

ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про ймовірну заборону росіянам відвідувати Європу:

«У РФ дійсно є люди, які потребують захисту, яких переслідують і навіть можуть убити, а отже, вони мають отримати допомогу. Це відомі юридичні механізми — через біженство, через прохання про притулок, через інші можливості допомогти й підтримати. Але ж це для тих, хто бореться, для тих, кого переслідують. І це не має стосуватися відпочинку громадян росії у Європі, туризму, розваг, бізнесових справ. Працювати на державу-терориста не можна... Не можна руйнувати саму ідею Європи, наші спільні європейські цінності, тобто не можна перетворювати Європу на супермаркет, у якому не важливо, хто заходить — головне, щоб людина просто розплатилася за товари. Тому візові обмеження для громадян російської федерації справедливі, й усі захисники європейських цінностей мають на них наполягати». ■

■ Все для фронту, все для перемоги!**«Ми це зробили!» – Порошенко з волонтерами відправили військовим бронетехніку для контрнаступу**

Представники ГО «Справа громад», які разом із Фондом Порошенка зробили найбільші внески у проєкт «Я купив ЗСУ броньовик», урочисто передали партію італійських бронемашин MLS Shield та іншу техніку на передову

Ольга СОКОЛОВА

Після отримання необхідних для перетину кордону з Євросоюзом експортних ліцензій всі 11 бронемашин прибули в Україну і надійдуть у Десантно-штурмові війська для допомоги у підготовці контрнаступу. «Тут зібралось більше сотні людей, які купили для ЗСУ «трохи броньовика». Зараз сформована велика кількість стрілецьких батальйонів. Вони мають на озброєнні лише легку стрілецьку зброю, і від нас із вами залежить, щоб там були бронетранспортери, дрони, оперативного масштабу безпілотні літальні апарати, БМП, вантажівки. Саме для цього ми за кордоном укладаємо контракти», — зазначив Петро Порошенко, який разом із благодійниками та волонтерами відправляв машини на фронт.

Крім бронемашин, для ЗСУ також купили дві сотні вантажівок, кілька сотень БПЛА — загалом на мільйони євро. «Сьогодні ми з вами звітуємо перед суспільством про результати на-

Фото із сайту eurosolidarity.org.ua.

«Нас не зупинити. Україна переможе. Нехай ворог завжди про це пам'ятає».

шої роботи. Бронемашини — загальна вартість контракту значно перевищує 3 млн євро. Вантажівки — загальна вартість контракту понад 2,5 млн євро. Дрони — майже мільйон євро. Це наші «бойові бджілки». Проєкт Poseidon — це буде 2 млн євро. І це все робимо ми з вами. Нас не зупинити. Україна переможе. Нехай ворог завжди про це пам'ятає», — звернувся Порошенко до всіх, хто давав кошти на придбання цього обладнання.

Він також повідомив, що вже є угоди на купівлю гусеничної бронетехніки. «Наш девіз у серпні-вересні — контрнаступ, звільнення України. Росіяни не будуть почуватися безпечно на окупованій землі, а ми з вами цю землю звільнимо. Ми для цього все робимо».

«**Бронемашини – загальна вартість контракту значно перевищує 3 млн євро. Вантажівки – загальна вартість контракту понад 2,5 млн євро. Дрони – майже мільйон євро. Це наші «бойові бджілки». Проєкт Poseidon – це буде 2 млн євро. І це все робимо ми з вами.**»

Думаю і знаю, що Збройні сили України також до цього готові», — переконаний Порошенко. ■

■ Резонанс**За боротьбу з російською церквою? Зі скандалом звільнили голову Рівненської облради**

«Під час війни підігравати московському патріархату і зводити рахунки з політичними конкурентами — це грати на боці ворога»

Ольга СОКОЛОВА

12 серпня на сесії Рівненської обласної ради було прийнято рішення про звільнення з посади голови ради Сергія Кондрачука, який є членом партії «Європейська Солідарність». Голосування відбувалося таємно. Відставку підтримали 42 депутати з 62 присутніх (усього в раді — 64 обранці. — **Ред.**). Представники «Євросолідарності» та «Свободи» участі в голосуванні не брали. Місце Кондрачука зайняв депутат від «Слуги народу» Андрій Карауш, кандидатуру якого підтримали 45 депутатів.

Нагадаємо, що в липні представники фракції «Слуга народу», «Батьківщина», «За майбутнє», «Сила і честь» ініціювали звільнення з посади голови Сергія Кондрачука. Причина — «втрата довіри», а також — винесення на сесію питань, що «розколюють суспільство в умовах воєнного стану». Мова про заборону московського патріархату. Як відомо, в червні Кондрачук ініціював сесію облради, на якій пропонував звернутися до Верховної Ради з вимогою заборонити російську церкву в Україні. Однак засідання не відбулося через відсутність кворуму.

На звільнення Сергія Кондрачука жорстко відреагувала партія «Європейська Солідарність», членом якої він є. «Пана Сергія звинуватили в тому, що він веде боротьбу з п'ятою колоною кремля, якою давно є упц мп імені

Фото із сайту df.news.

Відставку пропорошенківського Сергія Кондрачука підтримали 42 депутати із 62 присутніх (усього в Рівненській облраді — 64 обранці).

Гундяєва. Під час війни підігравати московському патріархату і зводити рахунки з політичними конкурента-

«**Події в Рівненській облраді показують, що фактична коаліція, яка виникла у Верховній Раді у «слуг народу» з групою «За майбутнє» і рештками ОПЗЖ, — це не випадковість, а позиція.**»

ми — це грати на боці ворога. І саме це зробили ті, хто голосував за відставку Сергія Кондрачука, — йдеться

у заяві політсили. — Пан Кондрачук поспішно багато років боровся з московським патріархатом, представники якого причетні до підривної діяльності і колабораціонізму. Його тверда державницька позиція давно викликала роздратування у тих, кому «какаяразніца». Події в Рівненській облраді показують, що фактична коаліція, яка виникла у Верховній Раді у «слуг народу» з групою «За майбутнє» і рештками ОПЗЖ, — це не випадковість, а позиція».

«Прикро, що для влади і деяких політичних сил єдність — це фасадні заяви, а не принципи. А інтриги та маніпуляції підмінюють реальну роботу з посилення органів місцевого самоврядування і, головне, спільні зусилля заради перемоги України», — кажуть у «Євросолідарності». ■

■ Крила, обпалені війною

У день 30-річчя свого шлюбу вони одружилися... вдруге.

Фото, яке нагадує Валентині Миколаївні про пережите на окупованій території, коли треба було ховатися у підвалі.

Суддя каже: «Я працюю – й це є моїм внеском у Перемогу».

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Суддя Валентина ТІМОНОВА: «Поки що про повернення в Балаклію не думаю — зараз моє місце на Волині»

Валентина Миколаївна, яка, рятуючись від війни, приїхала із сім'єю в наш край із Харківської області, нині працює суддею Камінь-Каширського районного суду. Ми зустрілися з нею на її робочому місці, й я почула ще одну історію з життя переселенців, яким довелось зриватися з рідних країв

Катерина ЗУБЧУК

«Я РОЗУМІЛА, ЩО СВОЄЮ ПОСАДОЮ ПІДДАЮ НЕБЕЗПЕЦІ ВСЮ РОДИНУ»

Наша розмова почалася з такої фрази нашої героїні: «От би говорити з вами після Перемоги!». Жінка впевнена, як висловилося, на 120 відсотків, що українські міста й села будуть деокуповані, й на територіях, хоч і зруйнованих та понівечених, знову вируватиме життя і вона переступить поріг суду, де почався її професійний шлях.

Валентина Миколаївна родом із селища Савинці Балаклійського району (тепер — Ізюмського). Після школи вступила до Харківського юридичного інституту. У 1995 році з дипломом цього вишу за державним розподілом приїхала в Балаклійський районний суд. Тривалий час була на різних посадах. А в 2002-му її призначили суддею. Нинішнього літа був би гарний ювілей. І ось — вторгнення путінських військ...

— У зв'язку з тим, — розповідає Валентина Тимонова, — що з другого березня Балаклія була вже під окупацією, суд не працював. Із районного центру ми з чоловіком втекли в село Довгалівку, що за двадцять кілометрів від Балаклії. Думалося, воно в такому «апендициті», що, може, його не зачеплять, й пересидимо біду. Донька Дарія й син Назар приїхали до нас із Харкова, де живуть і працюють. Ми бачили за річкою (село розташоване на березі Сіверського Донця) одиниць сто техніки — то були і танки, й інша важка зброя. Періодично пропадало світло, інтернет. Але загалом було тихо й спокійно. А на початку квітня окупанти зайшли в Довгалівку. Понаставляли блокпостів. Вони представлялися елєнерівцями. Ходили по хатах, де живуть депутати сільської ради, котрі в березні

волонтерили й якимось людям допомагали. Забирали в них транспорт, били. А що було б, якби зайшли до нас? Я розуміла, що своєю посадою судді піддаю небезпеці не лише себе, а й родину. Тоді й постала думка виїжджати на підконтрольну Україні територію.

«НА ОДНОМУ ІЗ СЕМИ БЛОКПОСТІВ ДОВЕЛОСЯ ПРОЙТИ ЧЕРЕЗ ПРИНИЖЕННЯ»

А як їхати, коли навіть на шляху до Балаклії багато блокпостів? Коли по селу можна рухатися — і то без транспорту — лише з 8-ї до 14-ї, а потім — комендантська година?

— Спочатку я думала, — пригадує жінка, — що треба вибиратися частинами. Нас же п'ятеро було — забрали до себе з Харкова й друга доньки Романа, тож і за нього відчувала відповідальність. Та ось одного дня до нас прибули якісь чужі люди й сказали, що вони з Балаклії. Незнайомці передали мені листа від моєї сестри, з якою у нас тривалий час не було зв'язку. На наше здивування з приводу того, а як же блокпости, почули: «Пропускають». Того ж дня мій чоловік зустрів свого однокласника-пожежника, який працював у Балаклії. І той запевнив, що «можна проїхати». Ввечері чоловік сказав, що наступного дня будемо пробувати вибиратися із села. 23 квітня ми нашим автомобілем вирушили в дорогу.

Розповідаючи, як то проїжджали сім блокпостів, Валентина Миколаївна ніби знову прокручує в уяві пережите. Коли захлистують емоції й жінка уже не може втриматися від сліз, у розмові настає пауза. За якусь мить — її застереження:

— Ви ж тільки не фотографуйте. Я не хочу, аби хтось бачив мене таку скиглючу...

Ловлю інший ракурс, розуміючи, що переді мною сильна жінка: вона

якщо і плаче, то не із жалості до себе, а тому, що душа не витримує напруги. І це аж ніяк не «на публіку». Спогад про той блокпост — один із семи, де довелося пройти через приниження з боку окупантів:

— Ми показали паспорти. Оскільки в машині були хлопці, то вони пред'явили й наявні в них документи про обмежену

«Тут добре, але там, де народився й прожив багато літ, — найкраще. Це ж так природно!»

придатність для військової служби. А Романові, другові доньки, сказали вийти з автомобіля. Він вийшов. Надійшла команда підняти колошви штанів. Затим — футболку на животі. Шукали підозрілі татуювання. Нічого не знайшли. Навіть попросили вибачення. Але від цього осад на душі залишився надовго. Аж на останньому із блокпостів відлягло. Там уже наші стояли — побачила поліцейських із Балаклії, привіталася з ними. Подальша дорога була до Полтави. Кілометраж такий, що можна подолати за дві-три години, а цього разу на це пішло понад дванадцять. Бо ж і міст підірваний був — довелося об'їзними шляхами кружляти, й інші перепони.

«МАТУШКА, МИ В ДОРОЗІ... МОЖНА ПРИЇХАТИ ДО ВАС?»

Вони їхали вже підконтрольною Українською територією. Нарешті з'явився інтернет. По черзі заряджали в автомобілі мобільки. Знали, що прибудуть до Полтави, а далі?

— Тоді ми ще не визначилися, де наша кінцева точка, — розповідає Валентина Миколаївна. — Сергій, чоловік, каже: «Дзвони в Замшани» (в цьому селі на Рат-

нівщині живе його сестра, яка заміжня за священником, — в них один батько, який, як це буває у житті, згодом створив на Харківщині другу сім'ю. — **Авт.**) Набираю номер. Кажу: «Матушка Ніна, ми в дорозі. Чи можна до вас?». «Звичайно, ідьте сюди», — чую у відповідь. У Полтаві нас четверо сіло в потяг «Харків — Львів», бо чоловік повернувся звідси додому. Рішення таке прийняли, оскільки в селі, звідки ми родом, у нього мати залишила-ся, яка вже в літах. Та й, може, вдасться, будинок батьківський зберегти — знаємо, що як тільки хата стоїть порожня, то окупанти заселяють її «своїми» людьми.

Зі Львова на Волинь переселенці з Харківщини добиралися в таксі. У Замшанах зразу зареєструвалися. Вдячні і замшанівській родині, яка дала їм прихисток, і керівництву старостинського округу, де запропонували необхідні речі. Вибіралося ж із дому ще в зимових куртках, черевиках, тож гуманітарка виручила на перших порах.

«МЕНЕ МУЧИЛО: ЯК ЦЕ ТАК — Я НЕ ЗДІЙСНЮЮ ПРАВОСУДДЯ, А ОТРИМУЮ ЗАРПЛАТУ?»

— Телефоном я трохи спілкувалася із Балаклійським судом, — каже Валентина Миколаївна. — Відпустку оформила. Але мене мучило: як це так — не здійснюю правосуддя, а отримую зарплату? Одне слово, вважала, що маю бути на службі. Якоюсь прочитала в інтернеті, що ще до 18 квітня можна було подати заявку на переведення суддів, які опинилися в моїй ситуації, у суди на ті території, де вони працюють. Це розпорядження свого часу пропустила, бо фактично мережею почала користуватися 23 квітня. Але вихід був. Знайшла перелік судів на Волині, де були вакансії. Серед трьох (у їх числі ще — Турійський і Локачинський) вибрала Камінь-Каширський.

31 травня написала заяву на переведення, а 8 червня отримала на електронку позитивне рішення голови Верховного Суду України. Тиждень одержала на облаштування на новому місці й 14-го приступила до роботи. Уже повністю здійснюю правосуддя. Оскільки за віком і за стажем найстарша тут, то виконую навіть обов'язки голови Камінь-Каширського районного суду на час його відпустки. Я працюю — й це є моїм внеском у Перемогу. Вдячна всім за прихильність, за те, що відразу прийняли в колектив. А ще більшу подяку висловлюю, коли виїжджати му на свою Харківщину. Тут добре, але там, де народився й прожив багато літ, — найкраще. Це ж так природно!

...Мова зайшла й про розлуку із чоловіком, який залишився на Харківщині.

Виявляється, вони вже пройшли через розставання. Місяцями не бачилися, коли Сергій служив на флоті в Севастополі, а його майбутня дружина вчилася у виші. Згодом — як син важко хворів й Валентина Миколаївна була з ним у лікарні більш як пів року. І нарешті таке одкровення:

— У нас були деякі непорозуміння, ми навіть розлучилися. Але спілкування наше не припинялося — все-таки у нас діти. І, мабуть, ставши мудрішими, знову одружилися.

За словами Валентини Миколаївни, чоловік уже декілька разів робив таку позицію, але вона все мовчала. А одного дня сама сказала нібито жартома про дуже серйозний намір: «Виходь за мене заміж!». Для цієї події вибрали 21 листопада 2021-го, коли їхньому шлюбу виповнилося 30 років. Тоді, звичайно, і гадки не мали про те, що цей крок зробили за три місяці до повномасштабної війни, що доведеться пройти через ще одну розлуку. Зате сьогодні знають, що вона для їхніх уже випробуваних життям почуттів не страшна. ■

Тепер соціальному сироті можна хазяїнувати

У Любешівській ТГ триває робота щодо забезпечення державним житлом осіб з числа дітей, позбавлених батьківського піклування

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Нещодавно для жителя цієї громади, який належить до вищезазначеної пільгової категорії, було придбано будинок з господарськими спорудами та земельною ділянкою у селі Зарудчі. Це вже сьоме житло, яке Любешівська селищна рада придбала за державні кошти. Сума субвенції становить більше трьохсот тисяч гривень.

Наш земляк змагатиметься за титул чемпіона світу з ММА

На Чемпіонаті України з ММА, який відбувся нещодавно в Мукачеві, уродженець Деревка, що на Любешівщині, вихованець спортивного клубу «Воїн» Іван Поремчук став переможцем у віковій категорії «Молодь». Усі бої він закінчив достроково! Також виконав норматив майстра спорту України

Наталія МУХА

«Хлопець із поліського села у Луцьку закінчив правознавчий ліцей. І нині є одним із найталановитіших бійців СК «Воїн»

та України. Він — гордість Волині», — так відгукуються про деревчанина його наставники Андрій Зінчук та Дмитро Василенко. Цими днями Іван Поремчук — перший номер у збірній України — вирушив у далеку столицю Об'єднаних Арабських Еміратів — Абу-Дабі — на Чемпіонат світу 2022 року серед дітей та юніорів, час проведення якого 15–21 серпня.

Побажаймо нашому землякові удачі! Аби завдяки йому знову на весь світ замайорів український стяг!

■ Про це говорять

Хто з волинських учнів зможе сісти за парти під час війни

Цього літа вперше в нашій історії українські освітяни готують до навчання і школи, і підвальні приміщення. Від облаштованості підземель, а ще від психологічної готовності представників влади, вчителів та батьків залежить, чи зможе хоча б частина учнів слухати своїх вчителів наживо. Втім, навіть за таких умов у громадах, які сусідять із ворожою Білоруссю, займатимуться дистанційно

Оксана КОВАЛЕНКО

Улітку в цьому класі Ковельської школи № 8 жили переселенці, тепер тут чекають на справжніх господарів.

Фото Олени НАУМЧИК.

6-річна Амалія дуже хоче піти у своїй першій шкільній формі у 1-й клас!

організованість, їм ще дуже важко з цим».

Представники місцевої влади у громадах теж по-різному підходять до цього болючого питання. Є посадовці, що звітують, як підготовлені укриття й скільки грошей на це виділено, а є такі, які вважають, що цього недостатньо. До прикладу, на Ковельщині сільській голові Колодяжненської об'єднаної територіальної громади Віталій Кашик воліє школу 1 вересня не відкривати: «Це є війна. Ми під час епідемії коронавірусу вчилися онлайн, а сьогодні, якщо в зоні бойових дій наші трошки почнуть атакувати, то вони (окупанти — **Ред.**) стають неадекватними, й це треба враховувати. І в нас на сьогодні немає жодного такого бомбосховища, як потрібно за державними будівельними нормами. (Іх в Україні взагалі небагато). І вкласти в укриття мільйони, яких і так немає, для чого? За опитуванням, батьки 90 на 10 хочуть іти. А як іти? Не батько з матір'ю будуть відповідати! Я дивлюся по ЗНО: хто хоче вчитися — той вчиться. Онлайн не заважає. І життя перш за все». При тім підвал у навчальному закладі села Колодяжного нині про всяк випадок білять.

За статистикою управління освіти й науки, на Ковельщині майже 20 тисяч учнів планують навчатися за допомогою очної й змішаної форм, а понад 18 тисяч школярів — дистанційно. В Луцькому районі очно й «змішано» мають намір вчити 48 тисяч дітей, а дистанційно — 13 тисяч; у Володимирському — відповідно понад 15 тисяч школярів і майже 4 тисячі. Лише в прикордонному Камінь-Каширському районі на дистанційці буде більше учнів (понад 13 тисяч), аніж інших (майже 8 тисяч дітей).

«За» традиційне навчання на Волині висловився й держсекретар Міністерства освіти та науки України Сергій Захарін, який приїздив до нас минулого тижня на нараду про підготовку до нового навчального року. Представник міністерства вважає: «Дітям безпечніше перебувати в школах із навченим персоналом, аніж вдома». При тому Захарін зауважив, що змушувати батьків віддавати їх до школи не потрібно.

Очевидно, що зараз усі, хто причетний до освітнього процесу, опинилися в таких обставинах, яких у нас ще ніколи не було. Ми — першопрохідці, й нічого з тим не вдієш. Рецепта, який би був однозначно найкращим, немає. Натомість бурлять сумніви. Можемо себе лякати найгіршими сценаріями, а можемо намагатися пристосуватися й діяти залежно від обставин — з Божою поміччю діяти заради наших дітей. ■

ОЧНУ Й ЗМІШАНУ ФОРМУ НАВЧАННЯ ПІДТРИМАЛИ БІЛЬШІСТЬ БАТЬКІВ

Тема «Як будуть вчитися наші діти» нині на вустах у всіх. Одні батьки й педагоги виступають за звичайну форму навчання, інші — за змішану, а є й такі, хто категорично за дистанційне навчання, яке ще зовсім недавно критикували як неякісне. Тепер у дискусіях на цю тему основним питанням є не зміст освіти, а її безпечність. Експерти галузі освіти наголошують, що для цього треба аналізувати різні безпекові умови в кожному регіоні. З огляду на це Рада оборони Волинської області ухвалила рішення про виключно онлайн-навчання дітей, які мешкають у прикордонних з Білоруссю громадах в межах 50-кілометрової зони. Мова про Любешівську, Камінь-Каширську, Шацьку та Ратнівську громади. На них припадає 25% від усіх навчальних закладів області. Між тим, як мінімум у частині шкіл цих громад педколективи вже раніше підготували укриття. Наприклад, це стосується Кортелісівського ліцею імені Василя Корнелюка. Тимчасова виконувачка обов'язків директора ліцею Тетяна Сахарук розповіла, що рішення про онлайн-навчання у першій половині серпня не отримували, тож укриття в амбулаторії неподалік навчального закладу привели до ладу. Ось що каже освітянка: «Навели порядок, поприбирали, хоч коштів поки не вкладали. Як не нам буде служити, то людям... До навчання ми готувалися. У нас сильний педколектив, діти мали високі бали на ЗНО, розробили план евакуації, план дій... Ніхто не знає, як воно буде, але школярів вчити треба. Та не дай Боже станеться якийсь

«Перше спілкування з учителем дуже важливе: який фундамент ми закладаємо в першому класі, так відбувається освіта й далі. Але й треба звертати увагу на безпеку...»

приліт, то відіб'є бажання у найзатятіших оптимістів... Кожен несе відповідальність: і вчителі, і батьки, і влада».

Окрім того, що не вчитимуться діти з прибілоруської території, не зможуть сісти за парти й ті школярі, в чиїх закладах або поблизу немає належного укриття. Комісія, до якої входить представник Держслужби з надзвичайних ситуацій, нині ще перевіряє відповідність нормам місць, де учні мають пересиджувати триго, однак деякі цифри відомі: 511 шкіл, в яких є укриття, обстежили і з них планують відкрити лише 416. (Загалом в області 1 148 закладів освіти). Найбільше готові до офлайн-навчання, за словами начальниці управління освіти й науки Волинської обласної військової адміністрації Людмили Плахотної, школи Володимирського та Луцького районів. Вона розповіла, що загалом на облаштування укриттів з місцевих бюджетів виділили майже 27 млн гривень, із обласного спрямовано близько 10 мільйонів.

Утім, є ще й чинник, який не виміряти жодними приписами ДСНС чи рекомендаціями міністра. Мова про вміння впоратися емоції. Так є, що нині

Фото з архіву Ігоря ПОЛІЩУКА.

Так виглядає укриття в одній зі шкіл Луцької громади.

потрібно зважувати не тільки психологічну готовність дітей до школи, а й готовність до цього їхніх мам і тат, педколективів та представників влади. Як свідчать цифри, більше половини батьків волинських школярів хочуть, щоб діти навчалися очно. За статистикою, наданою газеті «Волинь» Людмилою Плахотною, 59% батьків висловилися за очну й змішану форми навчання (найбільше таких у Володимирському районі — 71%, найменше у Камінь-Каширському (що межує з Білоруссю) — 45%.

«УКРИТТЯ У ШКОЛІ — НЕ КЛАСИЧНЕ БОМБОСХОВИЩЕ: ПРЯМЕ ВЛУЧАННЯ — І ЦЕ БРАТЬСЬКА МОГИЛА»

Одночасно дискусії противників і прихильників нормального навчання дуже палкі. Наприклад, у соцмережах одні пишуть, що довіряють своїй школі й хочуть, аби діти мали нормальні знання, а інші — що безпека дітей передусім і що спокійніше, якщо вони будуть вдома. Знайома мама, яка зі-

брала до першого класу луцької школи свою донечку, зізналася, що досі сумнівається, чи правильно вона діє: «У нашій школі є укриття, але це не класичне бомбосховище. Пряме влучання — і це братська могила. Сумніваюся досі, хоч на батьківських зборах у червні, я, як і більшість батьків 30 учнів нашого класу, висловилася за очне навчання. Почнетесь вересень — будемо бачити... Хоч моя дитина «живе» розмовами про школу: тільки про це й мови».

У багатьох закладах освіти мають намір очно займатися передусім з учнями початкових класів, яких необхідно навчити вчитися, але планують охопити за можливості й інших. Це залежить від того, скільки класів на випадок тривоги може розміститися в укритті. Наприклад, директор закладу загальної середньої освіти І-III ступенів № 8 міста Ковеля Василь Шворак каже, що постійно думає, як би охопити побільше дітей: «Можливо, деякі класи відвідували б школу хоча б через тиждень... Це ж дуже важливо вчитися очно! Але не знаю, як вдасться». Вчителька початкових класів цієї ж школи із 30-річним досвідом Олена Наумчик каже, що особливо першачкам дуже важливо сісти за шкільні парти: «Перше спілкування з учителем просто необхідне: який фундамент ми закладаємо в першому класі, так відбувається освіта й далі. Але й треба звертати увагу на безпеку... Хотілося б конну дитинку взяти за руку і потренуватися, пописати, почитати — запропонувати «живу» практику, спілкування. Це їм дуже важливо! Меншим діткам потрібно допомогти розвинути самостійність, само-

Як вчать дітей у єврейських школах, які час від часу опиняються під обстрілами

У 2019–2020 роках в Ізраїлі було сильне загострення військового конфлікту. На кілька днів довелося зупинити очне навчання в школах. До прикладу, якщо обстрілювали південь країни, то закривали освітні заклади тільки на півдні. Навіть після серйозних атак ворога вони припиняють роботу на короткий проміжок часу. Наприклад, якщо ракети летіли всю ніч і є прогнози, що обстріли триватимуть

вдень, то саме цього дня не буде навчання. Та в усіх поселеннях на відстані 20 км від гарячої точки ніхто не збирається переривати освітній процес. Однак станом на 2022 рік в Ізраїлі всі без винятку школи та дитячі садочки в центрі та на півдні побудовані з бетонними перекриттями і мають бомбосховища. На півночі країни, де ці приміщення побудовані без бетонних перекриттів, знайшли вихід: просто обкладають їх

бетонними плитами по всьому периметру. А ще над вікнами є бетонні «картузи», які додатково вберігають від уламків. Якщо закрити таке вікно металевим віконницею, виходить імпровізована «повітряна подушка», яка додатково гасить приліт.

Варто зауважити, що експерти, які діляться досвідом, кажуть, що тих масштабів бойових дій, які зараз переживає Україна, в Ізраїлі ніколи не було. ■

■ Знай наших!

Горохівчанин Денис Гудзенко отримав за мультипредметний тест 600 балів із 600 можливих!

Юнакові радили їхати навчатися за кордон, а він вирішив починати будувати своє життя в Україні, яка хоч і охоплена війною, але найрідніша

Цими днями рідні, друзі і велика родина Свято-Вознесенського храму Православної церкви України на чолі з деканом Горохівського благочиння, настоятелем храму отцем Андрієм Сидором щиро вітали юнака з великим успіхом: він склав національний мультипредметний тест на 600 балів!

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

БЕЗ БЛАГОСЛОВЕННЯ СВЯЩЕННИКА ЗА ПЕРЕМОГАМИ НЕ ЇХАВ

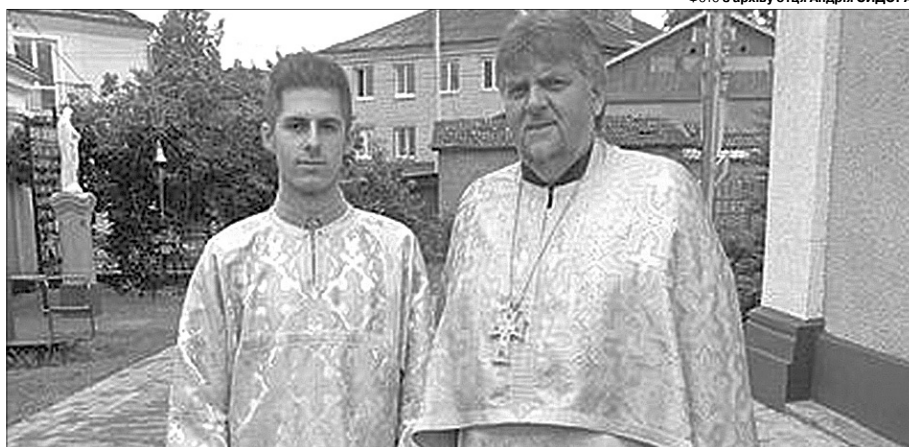
Денис приймає вітання з неймовірною скромністю! Нею вирізняється змалку.

Ще немовля набожні мама Ірина і тато Тарас принесли сина в церкву. В її лоні маленький Дениско спинався на ніжки й робив перші крочки. Не плавав, не пустував, не вередував — з цікавістю поглядав довкола й старався хреститися разом з усіма, а через рік-два, склавши мило рученята, першим дивав до отця Андрія Сидора за причастям.

Дивовижно спокійними на очах у церковної громади так само підростає і менші діти Ірини й Тараса Гудзенків. Захар уже успішно навчається у 8-му класі, Катруся — старанна ліцеїстка-п'ятикласниця. Коли дівчинка мала роки двоза, одного разу в церкві я задивилася, як вона тягнулася з маминих рук поцілувати ікону. Тоді попросила дозволу в пані Ірини написати про секрети такого виховання.

— У цьому немає нічого особливого. Так повинно бути. Ми постійно кажемо своїм дітям, що без віри життєва дорога людини веде в нікуди, — скромно відмовилася вона тоді, не підозрюючи, який гарний майстер-клас із духовного виховання провела лише трьома реченнями.

Свого часу церква побачила Дениса-школяра в стихарі прислужника. «Молодшим підкаже, до старших дослухається, з ровесниками поводиться нарівні помірковано, розважливо», — таким бачив декан Горохівського благочиння, настоятелю Свято-Вознесенського храму ПЦУ свого здібного й до богослов'я учня. Поміж тим вирізнув його щирю віру в любов Святого Неба

За молодого братчика Дениса Гудзенка радіє велика церковна громада Свято-Вознесенського храму міста Горохова ПЦУ на чолі з деканом Горохівського благочиння отцем Андрієм Сидором.

до людей: Денис на жодну предметну олімпіаду не поїхав без благословення свого духовного наставника. Йому одному з перших повідомляв про свої перемоги в них.

ЛІДЕР У НАВЧАННІ І В КОЛЕКТИВІ

У школі Дениса вистачало не лише на підкорення вершин з усіх предметів, до яких наполегливо піднімався з початкових класів. З першої вчительки Людмили Петрівни Власюк не зводив допитливих очей, а на перервах гуртував навколо себе ровесників, бо вирізнявся

«Він уміє визначити головне. Не залишить у біді. З Денисом цікаво розмовляти на будь-які теми і про всі події.»

дитячою справедливістю.

— Він уміє визначити головне. Не залишить у біді. З Денисом цікаво розмовляти на будь-які теми і про всі події. Любить спорт і є хорошим командним гравцем у волейболу й баскетболу. Завжди був розсудливим і доброзичливим другом, дотепним і кмітливим, тому свого часу школярі довірили йому очолити учнівську раду, — розповіла про випускника заступниця директора з виховної роботи Горохівського ліцею № 2 Любов Бойко. Одним із найчемніших вихованців запам'ятає цього хлопця

досвідчений педагог Людмила Петрівна Власюк.

До слова, цьогоріч цей навчальний заклад гордиться чотирма медалістами, три з яких є золотими й теж добре склали національний мультипредметний тест.

Як відомо, 2022-го через війну цей тест одноразово замінив традиційне ЗНО. До нього ввійшли лише три предмети: українська мова, математика та історія України. Запитання з них Денис Гудзенко оцінив для себе завданнями середньої складності. Кожне читав із цікавістю, аналізував швидко й ні на мить не засумнівався у правильності жодної відповіді.

Юний інтелігент чомно відмовився розмовляти про свою унікальність, зате адресував вдячність усім вчителям рідної школи, церковній родині, отцеві Андрієві Сидору й зокрема, звісно, своїй найдорожчій сім'ї.

А про патріотизм юного горохівчанина свідчить справді чоловічий вчинок. Багато хто радив хлопцеві вступати у виш за кордоном: мовляв, в Україні йде війна, а там і безпечніше, і освіта буде європейською. Денис поради слухав, але думку, як завжди, має свою: у нинішній важкий час молоді — надія України, а залишати рідну країну без надії — не гоже.

Найближчим часом Денис Гудзенко бачить себе студентом одного з престижних українських вишів, а в майбутньому — хорошим спеціалістом в ІТ-сфері. ■

Пульс тижня

Волинського лікаря відзначили «Орденем Святого Пантелеймона»

Цю нагороду отримали 23 найкращі медики України. Серед них — виконувач обов'язків директора Медичного центру реабілітації учасників бойових дій Луцької громади Ігор Гнетньов

Юстина КОЛОМІЄЦЬ

Цьогоріч ця відзнака має лише одну номінацію — «За самовіддане служіння українському народу, мужність і стійкість у боротьбі за здоров'я українців, за свободу й незалежність України у війні з російським агресором».

Організатори цієї громадської ініціативи зазначили, що нагороджений лікар з Луцька Ігор Гнетньов упродовж воєнного стану продовжує надавати поміч пацієнтам та учасникам бойових дій і постраждалим від війни, займається благодійністю, їздить до військових з допомогою. За його ініціативи у медцентрі були зібрані кошти на гуманітарні потреби та для ЗСУ.

«Орден Святого Пантелеймона» — найвища громадська відзнака, яку присуджують за значні результати в галузі охорони здоров'я, духовного й фізичного розвитку українського суспільства. Урочиста церемонія нагородження відбувається щороку 9 серпня у день Святого великомученика і цілителя Пантелеймона в Києві. ■

Мерзотника, який витер ноги об український прапор, посадять?

У Рівному 34-річний чоловік понівечив державний символ

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

Інцидент трапився на вулиці Князя Романа обласного центру. П'яний місцевий житель зірвав прапор з будівлі, зламав дерев'яне руків'я, а полотно кинув на землю та почав топтати і витирати об нього ноги. За цим неподобством спостерігали перехожі. Вони і повідомили правоохоронцям про злочин. Патрульні розшукали зловмисника і затримали. Той ніяк не міг пояснити свої дії. Йому повідомлено про підозру у вчиненні злочину, передбаченого частиною 1 статті 338 Кримінального кодексу України (наруга над державними символами). За скоєне рівнянину загрожує до трьох років позбавлення волі. ■

Книга 90-річної поетеси — на підтримку ЗСУ

Ветеранка педагогічної праці, поетеса та письменниця, членкиня місцевого осередку Союзу українок Людмила Патлашинська з Володимира — авторка збірок поезій «Любов, і біль, і віра», «Мудрість у пам'яті», п'єси «Щастя жити для вас», повісті «Мачуха», книги спогадів «Незабутне, припорошене віддаллю років»

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Людмила Сильвестрівна — перша володарка звання «Почесний громадянин міста Володимира» — нещодавно випустила п'яту збірку поезії «Минуле болить, а майбутнє кличе до єдності».

Під час вручення нагороди на сесії Володимирської міської ради вона запропонувала депутатам придбати її книгу, аби таким чином підтримати ЗСУ.

Передати виручені від продажу кошти — а це 3500 гривень — Людмила Сильвестрівна вирішила дружині загиблого військовослужбовця з княжого міста Ірини Смирновій, яка вже давно займається волонтерською діяльністю.

Ще тисячу гривень вручила голові ГО «Крила матері» Діані Шевчук. Очолювана нею громадська організація плете маскувальні сітки та костюми-«кікморі» для наших воїнів, а також допомагає пораненим у шпиталі. ■

РЕКЛАМА

П.П. БУРМАКА Н.П.

Працюємо за попереднім записом. 27 серпня, 3, 10 вересня

ефективне лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36;

м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1

(0472) 63-16-16, 63-25-28

«КІВЕРЦІВСЬКЕ РТП» НАДАЄ ПОСЛУГИ:

- РЕМОНТ автотракторних двигунів;
- ШЛІФУВАННЯ колінчастих валів;
- РЕМОНТ паливної апаратури;
- РЕМОНТ КОМПРЕСОРІВ КамАЗ, ЗІЛ-130, Т-150, МАЗ;
- АВТОМОБІЛЬНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ;
- ТОКАРНІ, СЛЮСАРНІ ПОСЛУГИ.

ЯКІСТЬ ГАРАНТУЄМО.

м. Ківерці, вул. Соборності, 49,
тел.: (03365) 2-21-70, 0677767599, 0990339210.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Обірвалось життя члена політичної партії «Сила і честь», голови Володимир-Волинської територіальної організації ПП «Сила і честь», колишнього міського голови Володимира

Петра Даниловича САГАНЮКА.

Волинська обласна організація політичної партії «Сила і честь» висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення):

балки, крокви, дошки обрізні та

необрізні, рейки монтажні. Вироби

з дерева на замовлення. Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

■ Куди зникають почуття?

Фото із сайту bild.de.

Випробування відстанню їхнє кохання не витримало...

Після 26 років подружнього життя Кличко повідомив про розлучення

Мер Києва офіційно розриває подружні стосунки з Наталією Єгоровою (обое на фото)

Лія ЛІС

Дружина очільника столиці — колишня спортсменка і фотомодель. Подружжя виховує трьох дітей. Про розлучення мер розповів виданню «Бабель».

Кличко уточнив, що це не таємниця, що вони багато років живуть у різних країнах. Наталія, як відомо, мешкає в Німеччині.

«Багато років — різні інтереси, різне життя. І ми вирішили вже оформити це офіційно. Це бажання обох сторін. У нас збереглися добрі стосунки, ми поважаємо одне одного, діти вже дорослі, і життя триває», — сказав міський голова.

Поцікавилися журналісти у майбутнього холостяка, чи вільне його серце. Він відповів: «Воно зайняте Києвом. Як тебе не любити, Києве мій?».

Наталія Єгорова та Віталій Кличко одружилися 1996 року. Пара виховує синів Єгора та Максима, 2000 і 2005 років народження, а також доньку Єлизавету-Вікторію, 2002 року народження. ■

■ Гучна справа

Кілерів російських спецслужб, які хотіли вбити міністра оборони України та головного розвідника, затримали на Волині

Душогуби потрапили на територію нашої держави з білорусі

Леонід ОЛІЙНИК

Службі безпеки вдалося запобігти замовним убивствам представників вищого військово-політичного керівництва і громадських діячів України.

Для цього спецслужбовці провели складну багатоетапну спецоперацію. Як повідомляє пресцентр СБУ, диверсійно-розвідувальна група головного управління генштабу зс рф, яку вдалося знешкодити в Україні, готувала знищення міністра оборони Олексія Резнікова та керівника Головного управління розвідки Кирила Буданова, а також відомого українського активіста.

За вбивство кожного з них російські «куратори» обіцяли винагороду у розмірі від 100 до 150 тисяч американських доларів.

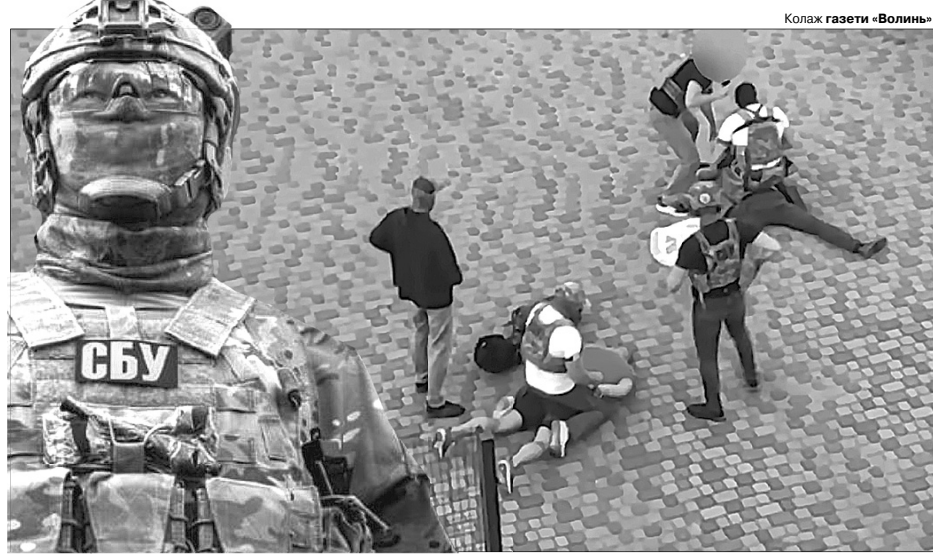
До складу цього формування увійшов мешканець тимчасово окупованого Луганська, який на боці терористів «лнр» брав активну участь у бойових діях проти сил АТО. За завданням координатора з москви він шукав кілера для ліквідації українських керівників.

Виконавцем злочинів погодився стати мешканець Києва. За 5 тисяч доларів США він спочатку взявся вбити українського військового, який, на думку окупантів, нібито причетний до фізичної розправи над російськими військовополоненими.

Це було своєрідне «тестове випробування» перед основними завданнями ворога.

Для замаху ж на очільників оборонних відомств «зв'язковий» особисто прибув на підконтрольну українській владі територію. Тут разом зі спільником вони мали підготувати план злочину і подати його на затвердження своїм керівникам в рф.

Зловмисник заїхав в Україну через територію білорусі.

Колаж газети «Волинь».

Спецслужбовці з вбивцями не церемонилися.

За прибуттям рашиста на Волинь через КПП «Доманове» і зустрічю зі спільником вели спостереження українські спецслужбовці. Обоє у Ковелі затримали контррозвідники Служби безпеки із залученням бійців ЦСО «А».

«Ворог не може перемогти на полі бою, тож вдається до звичних для нього методів — намагається організувати замах на військових і керівників українських органів влади.»

Під час обшуку у «зв'язкового» виявлено докази злочинних дій, а також паспорт громадянина рф.

Затриманим повідомлено про підозру у державній зраді, вчинену

в умовах воєнного стану, та умисному вбивстві.

«Ворог не може перемогти на полі бою, тож вдається до звичних для нього методів — намагається організувати замах на військових і керівників українських органів влади. І цим вкотре доводить всьому світу, що росія — це держава-терорист, яка не дотримується жодних цивілізованих правил. Та ми чудово розуміємо, чого слід очікувати від рф, тож діємо на випередження і заздалегідь нейтралізуємо спецоперації ворога. Будемо робити це і надалі!» — прокоментував ситуацію в. о. голови Служби безпеки України Василь Малюк.

У спецоперації з викриття злочинців брали участь співробітники Головного управління СБУ у м. Києві та Київській області спільно з підрозділами СБУ Волинської області, Національної поліції та за процесуального керівництва Печерської окружної прокуратури Києва. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

● Продається будинок у с. Квасів Горіхівського району. Будинок мурований білою цеглою, є літня кухня, льох, хлів, криниця, 50 соток городу. Опалення пічне. Тел. 096 22 57 624.

● Продам будинок у м. Рожище (вул. Набережна, 25) та два будинки в с. Єлизаветин Луцького району (вул. Прилісна, 24 та 25). Тел.: +39 333 32 532 93 (Viber, WhatsApp), 063 57 55 639.

● У селі Грибовиця Володимирського району продається великий дерев'яний будинок (8 х 12) із господарськими спорудами, ділянка (0.8 га). Є великий сад, багато ягідних кущів, поруч ліс. Тел. 096 50 10 474.

● Куплю земельну ділянку в м. Ківерці. Тел. 050 18 87 663.

● Продаються два паї (4,5 га) для с/г використання. Тел. 096 22 57 624.

АВТОРИНОК

● Продам автомобіль «Volkswagen Golf 4», 1.6 бензин, 2000 р. в., чорний колір, оригінальний пробіг — 244 тис. км, є сервісна книжка з Німеччини з підтвердженням пробігом. Кузов у гарному стані, підвіска зроблена, машина обслуговувалась вчасно, замінено щеплення та ГРМ, новий акумулятор. Уся електроніка працює. Ціна 168 000 грн. Реальному покупцю — хороший торг. Тел. 050 55 23 383.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю запчастини до картоплетехніки вітчизняного виробництва. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

● Куплю поворотний круг до фуражира. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

● Куплю трактор Т-25 в будь-якому стані. Тел. 050 95 30 249.

● Терміново недорого продається трактор ЮМЗ-6 АКЛ у дуже доброму робочому стані. Можлива доставка. Тел. 096 80 48 733.

● Куплю трактори Т-40, Т-25 та інші у будь-якому стані. Можна на запчастини. Тел. 098 08 61 667.

● Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

● Продається професійна кухонна машина «Kenwood» (в комплекті є три насадки — крюк для замшування тіста, вінчик для збивання білків, К-подібний змішувач для листового тіста, печива, тортів). Об'єм металевої чаші — 4.6 л, захисна кришка на чашу, 6 швидкостей + імпульсний режим, білий колір. Ціна 3 500 грн. Тел. 050 28 52 044.

● Продам торфобрикети, щєбін різних фракцій, пісок, камінь бут, формаки, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щєбін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щєбін, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Куплю корів, биків, коней, лоша́т (як на годівлю, так і на забій). Тел. 097 76 84 040.

● Продам добру корову. Тел. 067 16 58 902.

● Продам макуху соняшникову (протеїн 34) з доставкою по Волинській області. Ціна 7 грн. Тел. 096 44 13 490.

● Куплю зерно пшениці та ячменю. Самовивіз. Тел. 096 80 48 733.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

● Загублене тимчасове посвідчення (приписне), видане на ім'я Никитюк Юрій Олексійович, вважати недійсним.

■ Про це говорять

Коли закінчиться війна: прогноз від найсильнішого екстрасенса України

Переможниця шостого та восьмого сезонів проєкту «Битва екстрасенсів» Олена Курилова (на фото) зробила прогноз про те, коли здолаємо ворога

Василь КІТ

Фото із сайту stb.ua.

«Не плакати, не скиглити, а працювати!»

ДО РЕЧІ

Велику війну Олена Курилова передбачила ще у 2018 році. Вона знала, що бійня почнеться у 2022-му, але думала, що це станеться 2 березня, а не 24 лютого. Так чи інакше, 22 лютого, напередодні повномасштабного вторгнення, Олена поїхала у Бердянськ до своєї мами, щоб вивезти її: «Збирайся, бо я не хочу витягувати тебе потім з окупації». Мама ніяк не могла повірити, що росія знову нападе. Але коли 24 лютого вона почула перші вибухи, то склала речі всього за 5 хвилин... ■

«Перемога буде, але вона дуже складна і дуже-дуже великими силами. Великими жертвами.»

■ Стихія

Фото із сайту konkurent.ua.

Шкода, що сучасні автівки не обладнані вітрилами...

І знову Луцьк став «судноплавним» містом

Після сильної зливи в обласному центрі затопило вулиці та двори, вода була у підвалах лікарень, громадських закладів та житлових будинків

Ірусина ПРИХОДЬКО

12 серпня у Луцьку весь день йшов дощ, який до вечора посилювався і за лічені хвилини затопив проїжджу частину й тротуари на багатьох вулицях. Подекуди пішоходи опинилися по коліна у воді, яка згодом проникла і в приміщення пологового будинку, перинатального центру, Укртелекому на проспекті Василя Мойсея, піцерії на вулиці Лесі Українки, друкарні на проспекті Волі,

електропідстанції на території міської лікарні, а також житлових будинків. На відкачування води рятувальники виїжджали більш ніж 12 разів.

Також негода вимила ґрунт із-під асфальтного покриття у деяких районах обласного центру. Зокрема, на вулиці Карпенка-Карого біля ТЦ «Європа» посеред проїжджої частини утворилося провалля. Згодом дорогу перекрили на ремонт.

Майже одночасно у Луцьку через влучання блискавки загорілися господарські споруди на вулицях Задворецькій та Шевченка. Пожежі ліквідували рятувальники двох відділень 25-ї ДПРЧ. Загалом на Волині у цей день громовиця спричинила шість загорань. На щастя, ніхто не постраждав. ■

РЕКЛАМА

РОБОТА

Сільськогосподарське підприємство **ТЕРМІНОВО** візьме на роботу сім'ю агрономів з досвідом роботи. Житлом з усіма зручностями забезпечуємо! Заробітна плата за домовленістю. Знаходимося за 20 км від м. Луцька. Тел. 067 936 64 22 (Оксана Василівна).

ВСЕ ДЛЯ ОПАЛЕННЯ!

Монтаж та обслуговування.
Тел.: 0663077303,
0961126064.

■ Нехай смакує!

Фото із сайту espreso.tv.

«Щедрим урожаєм сповнені сади - Бог благословляє праведні труди».

«Усього залишив Спас добрим людям про запас!»

На Преображення Господнє, яке відзначають 19 серпня, у церквах освячують плоди нового врожаю. Чого тільки немає у кошиках вірян: яблука і груші, персики й виноград, мед і цілюще зілля...

ЯБЛУКА, ЗАПЕЧЕНІ З СИРОМ

Інгредієнти: 4 великі солодкі яблука, 1 яєчний жовток, 150 г сиру, 2 ст. л. цукру, дрібка ваніліну, родзинки (за бажанням), цукрова пудра для оздоблення.

Приготування. 3 яблук зріжте верхню частину до рівня хвостика. Виріжте серцевину із зернятками й трохи м'якоти виберіть ложкою, щоб мати місце для начинки. Сир змішайте із жовтком, цукром і ваніліном. Отриману масою наповніть яблука. Поставте їх у форму, влийте трохи води і запікайте в розігрітій до 200 градусів духовці близько 25 хвилин. Подавайте страву теплою, посипавши цукровою пудрою.

МЕДІВНИК

Інгредієнти: для тіста — 5 яєць, 4 ст. л. меду, 0,5 ч. л. соди, 10 г розпушувача, 150 г цукру, 400 г борошна; для крему № 1 — 0,5 л молока, 100 г цукру, 3 ст. л. крохмалю, 200 г вершкового масла; для крему № 2 — 0,5 кг малини, 220 мл води, 100 г цукру, сік половини лимона, 3 ст. л. крохмалю.

Приготування. Мед поставити на слабкий вогонь до закипання. Зняти з плити, всипати соду і добре розмішати, маса збільшиться втричі. Яйця збити з цукром, додати мед із содою і поступово вводити просіяне борошно з розпушувачем. Форму застелити пергаментом, вилити тісто і випікати медівник при 180 градусах до готовності (перевіряти дерев'яною шпателью). Тим часом приготувати креми. Для першого 0,4 л молока розварити з цукром, як закипить — влити суміш із крохмалю та 100 мл молока, варити, помішуючи, до загустіння. Охолодити, додати вершкове масло кімнатної температури і добре збити. Для другого крему до малини додати 150 мл води, цукор, лимонний сік і прокип'ятити 3 хвилини. Крохмаль розвести 70 мл води, влити в малинову масу і варити до загустіння. Медівник розрізати горизонтально навпіл, змастити малиновим кремом, як встигне — нанести заварний крем, накрити другим коржем, прикрасити на свій смак.

ГРУШЕВИЙ ПИРИГ ІЗ ЖУРАВЛИНОЮ

Інгредієнти: 800 г солодких груш, 400 г борошна, 200 г вершкового масла, 200 г журавлини, 180 г цукру, 2 яйця, 3 ст. л. кукурудзяного крохмалю, 50 г цукрової пудри, 1 ч. л. меленої кориці, 1 ч. л. соди, щіпка солі.

Приготування. Просіяти в глибоку миску борошно, змішати зі содою, сіллю і цукровою пудрою. Охолоджене масло нарізати кубиками, добре перетерти з борошняною сумішшю, влити збиті яйця і замісити тісто (за необхідності додати трохи сметани). З нього сформувати дві кульки (одну трохи більшу), загорнути в харчову плівку і залишити на пів години в холодильнику. Тим часом приготувати начинку: вимити й очищені груші нарізати кубиками, журавлину помити, обсушити, змішати зі шматочками груші й крохмалем, додати корицю і 150 г цукру. Кульку тіста більшого розміру тонко розкачати і викласти у форму, сформувавши бортики, розподілити зверху грушеву суміш і розкласти шматочки масла. Другу кульку тіста розкачати і накрити начинку, зачипнути краї, посипати цукром і запікати 20 хвилин при 200°, потім зменшити температуру до 190° і пекти до готовності (перевіряти її дерев'яною шпателью).

ШАРЛОТКА З АБРИКОСАМИ

Інгредієнти: 5 яєць, 200 г цукру, 180 г борошна, 0,5 ч. л. соди, 400 г персиків або абрикосів, 10 г вершкового масла.

Приготування. Відокремте жовтки, білки збийте до стійких піків. Не перестаючи збивати, невеликими порціями додавайте цукор. Тоді введіть у білкову масу збиті окремо яєчні жовтки й акуратно вимішайте. Соду змішайте з борошном і поступово додавайте у суміш, обережно перемішуючи лопаткою. Персики чи абрикоси добре помийте, видаліть кісточку, наріжте ягоди скибочками. Форму діаметром 26–28 см змастіть вершковим маслом. Влийте у форму половину тіста. На нього викладіть шматочки фруктів так, щоб вони не торкалися один одного. Зверху вилийте решту тіста. Поставте форму в розігріту до 220 градусів духовку і запікайте шарлотку протягом 5 хвилин, потім зменшіть температуру до 170 градусів і печіть приблизно пів години. Готовність перевіряйте дерев'яною шпателью. Діставши з духовки, охолодіть шарлотку у формі. Подавайте разом зі збитими вершками або морозивом. ■

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Місцевого самоврядування і сільського життя
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	ВІТИНСЬКА Аліна Степанівна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Освіти і культури
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Відповідальний секретар	Інформації	Реклами
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Приватних оголошень
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олена Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без угодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299010026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695

Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306, 60305, 86772 (ДЛЯ
ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНИХ
ОБЛАСТЕЙ).

Реєстраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 980.

■ Неспокійні серця

Василь Гриб взяв із собою в Америку баян, а на місці одразу попросив дозвіл... на грядки

Знаний на Волині музикант, учасник народних колективів Горохівщини, аматорського гурту «Відлуння» й колишній директор НД «Просвіта» села Лобачівка, володар звання «Кращий працівник галузі культури Волині» наважився поїхати в Америку 5 років тому. А коли повернувся минулоріч восени, то другого дня після прильоту, зустрівши його в Горохові, почувла: «Уявляєш, я сьогодні вже був на репетиції капели! Співав!»

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«ВАСИЛЮ, НАВІЩО ТОБІ ТА МУЗИКА?»

Про те, як жилося їм із дружиною Наталею на чужині, розмовляли за столом із прегарним вишитим рушником, який теж мандрував на чужину сімейним оберегом.

Пригадали, що в хліборобській родині Грибів не було музикантів, але в отчому домі діти Раїси і Василя Грибів — Лариса, Микола і Василь — мали баян. Граючи на ньому, брати здобули визнання. На жаль, п'ять літ тому стихнув назавжди голос улюбленця сцени Волині Миколи Гриба, якому йшов 59-й рік.

«Василю, та нащо тобі та музика? Оно в Нововолинську є училище, в якому готують спеціалістів, щоб «руки росли з того місця», — часто казали юнакові. І коли вже по завершенню навчання Василь у Горохові працював кранівником, всі знали його, як чудового музиканта, що грав на всіх тодішніх пам'ятних подіях і весіллях. І доля оцінила ту пристрась до мистецтва. Одного разу тодішній голова лобачівського колгоспу Тарас Допіра запросив талановитого земляка бути художнім керівником у клубі. Василь не вагався ні хвилини й став заочно навчатися в культурно-освітньому училищі.

«НІДЕ ТАК ГАРНО НЕ СПІВАЮТЬ ПТАШКИ, ЯК У НАШІЙ ЛОБАЧІВЦІ»

А потім протягом 30 літ на посадах художнього керівника й директора закладу культури тримав на висоті аматорську художню самодіяльність. Дружина Наталя працювала куховаркою в школі. Швидко підросли діти Наталія, Тарас і Оріся.

25 років тому господар вирішив полетіти на гостини в Каліфорнію до сестри дружини і її чоловіка. Міг тоді залишитися там, але...

— Було дуже сумно без своїх людей, села і пташок. Вони ніде так гарно не співають, як у Лобачівці. Косиш спозарання траву, а соловейки витюхкують... — виливає словами любов до рідної землі. Тоді ж посадив на американському подвір'ї берізку.

А додому привіз омріяну, на той час іще дефіцитну й дуже дорогу в Україні клавішну ямаку.

Вдруге вибиралися з Наталею з дому за тисячі кілометрів, наче їхали на гостини в сусіднє село. Навіть за чотири дні до від'їзду Василь Васильович не пропустив репетиції народного аматорського хору «Освітнянка». Спаковуючи речі на нове місце, Наталія Миколаївна відразу акуратно склала образи, свою й чоловікову вишиванки. Він найперше поклав у папку з документами збірку Степана Кривенького «Волинь моя». Можливо, не взяв із собою щось потрібне, але таки повіз в Америку баян. Не мав свого футляра, та виручив учитель музики, односельчанин, нині завідувач відділу культури управління освіти, культури, молоді, спорту, соціального захисту та охорони здоров'я Горохівської міської ради Олександр Шепшелей. Василь то виймав інструмент, то знову клав його у багаж,

Якщо треба було допомогти сусідам попорати кабачка, кликали вмілого волинянина Василя.

і врешті пішов у сільраду оформити довідку, що баян не має історичної цінності, і забрав як найдорожчий скарб.

— На новий там довго доведеться стягатися, а без нього не зможу, — мовив тоді.

— Вже треба було їхати, а я переймався, що ще не накосив трави корові, — пригадував, наче сон, уже тепер. І жартома й одночасно всерйоз запевняв дружину, що якщо в Америці йому не знайдеться роботи, то зі своїм баяном він зуміє заробити гроші навіть серед вулиці.

«ДЕ У США РОСТУТЬ СОНЯШНИКИ, ЦИБУЛЯ Й ОГІРКИ — ТАМ ЖИВУТЬ УКРАЇНЦІ»

Американська родина гостей з України зустріла приязно. Працевлаштувалися у місті Меридіан, що в штаті Айдахо. Та найперше довелося вивчити англійську мову й скласти теоретичні і практичні іспити для водіння автівок. Наталія з перших днів зарекомендувала себе чудовою господинею, Василеві вірно слугували навички слюсаря, теєлі, косаря...

Роздивившись територію довкола, господар задумав посадити... грядки. Отримав потрібний дозвіл й загородив невелику ділянку, яка невдовзі стала дивом для тамтешніх містян. На тому клаптику Наталя Миколаївна примудрялася вирощувати петрушку,

«**На тому клаптику Наталя Миколаївна примудрялася вирощувати петрушку, цибулю, кріп, помідори, огірки, щавель... Ще й м'яту до чаю й соняшники для краси.**»

цибулю, кріп, помідори, огірки, щавель... Ще й м'яту до чаю й соняшники для краси. До речі, за їхніми золотими голівками в усіх штатах впізнаються обійстя українців.

Щоправда, той невеликий городець, із якого все вирощене мало домашній український смак і запах, став неабиякою принадою для козуль, оленів та іншої звірини, яка в Америці спокійнісінько «гуляє» околицями.

«МАЛИ В АЙДАХО І СВОЄ САЛО, І БОРЩ, І ГОЛУБЦІ...»

«Усе було б добре, якби так не хотілося б додому», — пригадували мої співрозмовники. Аби бодай трохи відтворити рідні звичаї, Наталя випросила в сестри макітру. А незабаром напекла смачнющих пампхув з маком!

Почувши, що неподалік фермер розводить свиней, впадла зі швагром стали купувати в нього тушки, яких вистачало на домашнє сало й смалець. З тим харчем і борщ був смачним, як в Україні, й голубці масні, наче в Лобачівці.

Фото з домашнього архіву Наталії і Василя ГРИБІВ.

Щемливі хвилини на чужині з другом-баяном.

На городцєві українки все росло на диво американцям.

На Великдень Наталя пекла паску й варила в цибулинні крашанки. Щоб розговітиса в найурочистіше свято, чекали телефонного дзвінка від дітей та онуків з України. Сідали до столу після того, як чули миле серцю: «Христос воскрес!».

У вихідні ходили в тамтешню українську церкву — як і годиться, у вишиванках. Тугу за Батьківщиною тамували молитвою й органною музикою. А коли від печального щему за Лобачівкою, друзями, дітьми й онуками, здавалося, потечуть сльози, Василь Васильович брав у руки баян. Сідав на балкон і співав пісню свого друга й музичного побратима Степана Кривенького «Волинь моя». Навколо відчинялися вікна й двері і довго не зачинялися — люди слухали задушевну пісенну сповідь українця...

«ОЙ ЯКЕ Ж ТО ЩАСТЯ — БАТЬКІВЩИНУ МАТИ!»

Василь і Наталія Гриби називають себе щасливими й багатими, бо розжилися найголовнішим — хорошими дітьми. Наталя Марковська продовжує справу батька, працюючи в Лобачівці директоркою НД «Просвіта», Тарас Гриб очолює головний заклад культури Горохівщини, а з початком війни служить у військкоматі. Оріся Шеремета поки що в декретній відпустці. Так само швидко, як і доньки та син, підрастають милі внучата: Анастасії скоро виповниться 15 років, Квітославі вже вісім, Катрусі сім, Остапчиківі — шість літ. А ось чотирирічний Матвійко та трирічна Іриночка народилися, коли бабуся й дідусь були в Америці.

— Ми бажаємо, щоб вони завжди робили те, що припадає до душі, — каже Василь Васильович, який тепер працює головним спеціальним відділу культури в Горохівській міській раді. І навчає найдорожчих словами з пісні Степана Кривенького:

Не зітріть крилята, мої журавлята,
Ой яке ж то щастя — Батьківщину мати! ■

■ Увага, вікторина!

«Він сумління, честь і віру За дриглі, горілки міру Без вагання продає...»

Хто з українців не відчує в цих словах сатири на підкуплених виборців? Адже «дриглі» (драглі, холодець) і горілка були колись головними атрибутами виборчої агітації. То вже зараз округи засівають так званою гречкою, куди входить, звісно, і ковбаса...

Грицько ГАРБУЗ

Автора рядків у заголовку не називаю (хоч у школі всі вчили!), поки не повторю запитання, на яке мене і наштотували... ці слова.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-17»

Наш герой мав два улюблені види спорту. Перший — той, який для жінок після певного стану обіцяє виконати головну місію на планеті. А другий у панянок після того стану означає винагородження клопіткої праці і щасливу або, навпаки, нещасливу любов. І якщо результати другого поєднати із усім відомим «другим» — ото насолода вийде... До речі, хоч нашому героєві і не раз траплялося кохання, у підсумку воно було не таким, про яке мріялося. Як і та боротьба, у поразці в якій він звинувачував особливу страву, що по-різному називається в різних регіонах України, а також ковбасу й алкоголь. Діяча цього вже нема, але ви доволі часто його бачите, бо він живий і буде вічно жити!

Що за предмет ми заховали, де ви найчастіше бачите нашого героя?

А тепер одразу до відповіді: поплатився через «дриглі і горілки міру» знаменитий наш Іван Якович Франко, який тричі балотувався до віденського парламенту і польського сейму, але щоразу програвав, бо суперники купляли голоси виборців. «Один польський селянин підрахував, що у 1895 році селяни-хруні (а так називалися ті, хто продавав свої голоси, бо «хрунь» — це свиня) на виборах з'їли 70 км ковбаси. Уявіть собі — 70 кілометрів!!!» — писав кандидат історичних наук Ігор Чорновол. Свою образу на таких виборців Франко вилив не тільки у слова «Я половину галичан люблю, а половину — ненавиджу!!!», а й у своїх відомих усім казках про Лиса Микиту, характеризуючи головного героя.

Напевне, після невдач у політичних перегонах Іван Якович хотів усамітнитись і тому полюблив два види «спорту» — риболовлю і збирання грибів (останні, приготовані із картоплею, вважали найулюбленішою стравою).

На жаль, справилися із цим доволі легким завданням, тобто розсекретили знаменитого Франка і прислали sms-повідомлення зі словами «20 гривень» («Банкнота»), лише двоє учасників — **це ковельчанин Андрій Куява і Олександр Радзівіло з Луцька**. Від їхнього імені ми і перекажемо по 100 гривень на підтримку ЗСУ.

Переможцям туру — низький уклін, а нам час шукати нових.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-19»

Шоу, вогнепровідний «змія», вибух, вогонь, дим... Ці слова передають знамениту цитату-загадку **всесвітнього відомого діяча (Брехуна — щодо України) про безбездячну річ, що знаходиться в спеціальному мішечку на одязі його товариша, якого він через ці предмети називає йолопом**. Тут, до речі, дає справедливую характеристику, бо приятель зумисно гробить здоров'я.

Що за предмети ми сьогодні заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 27 серпня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776 і 0672829775**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: **«Гранатомет» (Галина Гармата)**). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розігріш призових волонтерських 200 гривень (100 — від газети «Волинь» і 100 — від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перекажемо на допомогу українській армії, зазначивши ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Смерть кровопивці путіну! ■